

Ett år etter

Taler

Jens Stoltenberg

Dato

22 juli 2012

Sted

Regjeringskvartalet, Oslo

Omstendigheter

Kransenedleggelse

- 1 Deres Majesteter,
Deres Kongelige Høyheter,
Kjære alle sammen,
- 5 I timene og dagene etter 22. juli i fjor var vi én nasjon.
Forent -
Først i sjokk og fortvilelse.
Så i et urokkelig forsvar av humanitet og mangfold -
Vårt åpne, tillitsfulle fellesskap.

10

Ett år etter samles vi i vissheten om at vi kan når vi må.

Gjerningsmannen tok mange liv.
Påførte ufattelig lidelse.

15

Bomben og skuddene var ment å forandre Norge.
Det norske folk svarte med å omfavne våre verdier.

Gjerningsmannen mislyktes.

20

Folket vant.

#

- I dag minnes vi de 77 som ble drept.
25 Åtte av dem her i regjeringskvartalet.

De som døde 22. juli i fjor søkte ingen fare.

Tvert i mot.

30 De levde slik vi ønsker å leve i Norge.

Noen gikk i en gate.

Andre var på jobb.

Mange deltok på en ungdomsleir.

35 Døden rammet brått og uten nåde.

I ett år har barn gått den tunge veien til graven for å sørge over sin mor eller far.

Fedre og mødre har grått over sin elskede sønn eller datter ved den tomme sengen.

40 Og tusenvis av andre - søsken, besteforeldre, venner og kolleger - har følt savn og fortvilelse.

Det har i sannhet vært et tungt år.

45 #

Ikke en dag har gått uten at tragedien har fylt den offentlige samtalen.

Ikke minst om hva som fungerte og hva som gikk feil.

50 Det er en helt nødvendig og viktig debatt.

For å lære.

For å hindre at det skjer igjen.

#

55

I dag skal vi minne hverandre om at kjærligheten er evig:

Livets flamme er slukket.

Og smerten må dere bære for alltid.

60 Men de varme minnene kan ingen ta fra dere.

En fars trygge hånd.

Lydene fra et barnerom.

65 Godhet og glede lar seg ikke viske ut.

22. juli skal for all framtid knyttes til de som mistet livet.
Vi skal minnes våre døde i takknemlighet.

70

Og vi skal være der for dere som ble skadet.
Dere som bærer synlige og usynlige sår.

#

75

Vi har ikke glemt løftet vi ga hverandre for snart et år siden.
I små og store fellesskap skal vi se dere som sliter.
Som strever med å takle hverdagen.
Som fortsatt sørger.

80

Vi skal ikke glemme dere når lyset må vike for mørke i høst.
Det kan være en nabo, kollega eller klassekamerat.
Bank på.
By på deg selv.

85

En helt alminnelig prat kan vise vei tilbake til livsgleden.

#

90 Året som har gått har lært oss hvor dyrebart livet er.
Og hvor skjør livslinen er.
Brått er den brutt.
Da er alt for sent.

95 Det gjelder å være takknemlig for hver gode stund vi får.

Reiser vi gjør.
Måltider vi deler.
Samtaler og stillhet.

100

#

La det være løftet vi deler i dag:

105 La oss ære de døde ved å glede oss over livet.

Kilde
www.regjeringen.no

Emner
22. juli, Minnetale, Terrorisme

URI
<https://www.virksommeord.no/tale/ett-ar-etter>

110

115

120

125

130

135

140